

**Posudek vedoucího diplomové práce Kryštofa Doležala
„Koncept minimálního státu
v kontextu dosaženého standardu lidských práv“**

1. *Kryštofa Doležala* znám již řádku let. Zejména jako pravidelného účastníka výjezdních seminářů z ústavního práva a také jako frekventanta vědeckého semináře katedry politologie a sociologie. Skorem bych řekl, že právě pro „*Kryštofy Doležaly*“, bystré, přemýšlivé, zapálené do diskusí a rovněž dlouhodobě setrvávající, tedy věrné, byl vědecký seminář založen. Jelikož však neexistují „*Kryštofové Doležalové*“, což svými onikavými plurály setrvalé nedoceňuje *Václav Klaus*, musím být o to vděčnější, že jedinečný *Kryštof Doležal* po léta pozvedal úroveň našeho vědeckého semináře, který bez takových stálíc připomíná jen zaměnitelný průchozí koridor mezi jednotlivými semestry a ročníky, a nikoliv kýžené místo dlouhodobého a pravidelného setkávání skutečných zájemců o naše předměty a témata.

2. *Kryštof Doležal* je názorově vyhraněný, nejspíše se dá označit za libertariána. Pro diplomovou práci i proto hledal téma, pro něž nebude jeho světonázorová orientace překážkou, ale výhodou. Po dlouhých úvahách, a zčásti i společných debatách, dospěl k tématu minimálního státu, nikoliv však jako kategorie čistě politické filosofie. Rozhodl se prozkoumat, nakolik a v čem se český právní řád odlišuje od modelu minimálního státu. A také to, nakolik je vůbec možné, abychom se k minimálnímu státu přiblížili.

3. Vytčenému cíli odpovídá struktura diplomové práce, v níž se relativně malá pozornost věnuje tomu, co vůbec minimální stát obnáší ve vnímání různých autorů, protože ať už je minimálním státem cokoli, existují překážky bránící jeho dosažení. Ty se mohou týkat jevů a stavů povahy psychologické, sociologické, geografické, ekonomické, politické, právní...

Diplomant se zaměřuje především na ty posledně zmíněné, když upozorňuje zejména na rozsah lidskoprávního standardu vyplývajícího z Listiny základních práv a svobod a z mezinárodních smluv. Nakonec dochází k závěru, že pro kombinaci právních a politických faktorů nelze minimálního státu dosáhnout, čehož lituje, protože to znamená nejen nutnost vysokého daňového zatížení, ale také úbytek svobody.

3. Nezasťírám, že jsem byl skeptický stran realizovatelnosti vytčeného záměru, soudím však, že se dílo podařilo. Jistě, nejde o všeobsažnou analýzu právního řádu, i tak je to však zajímavý pokus o testování tezí politické filosofie standardy jiného typu, v tomto případě pozitivního práva.

4. Otázky a připomínky nemám, protože jsem je formuloval v procesu vzniku práce. Diplomant na ně reagoval, leckdy je zanesl přímo do textu práce a opatřil je svým promyšleným komentářem.

5. Text považuji za dobře srozumitelný, formálně snad až bezvadný. Citace jsou korektní a četné. Ke zdrojům patří česky i anglicky psané články, knihy i učebnice, právní předpisy i judikatura, a to v počtu vyšších desítek položek.

6. Diplomové práce nepovažuji za texty, jejichž primárním účelem je posunout naše poznání, slouží spíše k doložení zvládnutí té části našeho řemesla, jež spočívá v (akademickém) psaní. Po mém soudu v tom *Kryštof Doležal* obstál: zvolil netuctové téma, navrhl způsob (metodu a zdroje) jeho uchopení a co si předsevzal, také splnil. Nebude-li průběh obhajoby svědčit opaku, nevidím důvod, proč by práce neměla být hodnocena jako „výborná“.

V Praze dne 20. srpna 2024

Jan Kysela